

FOERSTERŮV CHÝNOV

HUDEBNÍ FESTIVAL

17. 8. - 14. 9. 2025

Vážení přátelé,
zahajovací koncert chýnovského festivalu klasické hudby signalizuje interpretačně vůbec poprvé od svého vzniku v roce 2021 mezinárodní zastoupení. Posláním hudby napříč náboženskými odlišnostmi není národy rozdělovat, ale pojít. Nechť je vám hudba hlubokou inspirací a posilou v pohnuté době.

Olga Černá, předsedkyně Mezinárodní společnosti J. B. Foerster

Milí hudební přátelé,

jsem rád, že jste přijali naše pozvání na letošní hudební festival Josefa Bohuslava Foerstera v Chýnově a jeho krásném okolí!

Hudba je zdrojem potěšení, radosti, ale i usebrání a ponoru do přítomného okamžiku, který při jejím poslechu prožíváme. Hudba tak úžasně umí „odnést do jiných světů“, ať již do nám exotických kultur, nebo intimních duševních hnutí a prožitků jejích tvůrců a interpretů, kteří ji pro nás (a i pro sebe) interpretují. A samozřejmě vyvolává celou paletu emocí a vznětů lidské duše – od radostné vášně k tichému utrpení, od ran osudu až k vítěznému zpěvu plného naděje. Hudba umí být plná tajemství a vznešenosti, stejně jako nevázaného a bukolického veselí. Hudba duchovní také umí duši věřícího posluchače pozdvihnout až „tam k nadehvězdným stanům“.

Otázka duchovní hudby je vůbec zajímavá. Jako duchovní hudba se označuje ten druh hudby, který se používá při náboženských obřadech nebo je skládán pro duchovní účely a má doprovázet a umocňovat duchovní zážitek, ať už jde o modlitbu, meditaci či oslavu víry. V širším smyslu může být hudbou, která má silný vliv na lidskou duši a vyvolává hluboké emoce a pocity, i když není spojena s konkrétním náboženstvím. Dle profesora hudební vědy Hanse Heinricha Eggebrechta se hudba stává duchovní hudbou tam, kde je jako taková vztahována k Bohu ve zvláštním aktu, který přistupuje zvnějšku. Pomocí textu, nadpisu, užití, přenesení, asociací, idiomů a citátů se může stát duchovní hudbou. Není to tedy její vlastnost, ale pojetí hudby.

Zato Nikolaus Harnoncourt, známý rakouský dirigent a průkopník historické interpretace staré hudby, vidí úzké spojení mezi uměním a náboženstvím, zejména mezi hudbou a náboženstvím. „Neexistuje nic jako nenáboženská hudba.“ Jak vidíte, nejde tedy o záležitost, která má jednoduché řešení...

Srdečně Vás zvu k hledání osobní odpovědi na tuto zajímavou otázku skrze poslech hudby na našem festivalu a přemýšlením i meditací nad jejími účinky na naší duši i na celý náš život. Krásné hudební i duchovní zážitky!

*P. Michal Pulec, okrskový vikář Táborského vikariátu
a administrátor excurrento farnosti Chýnov*

FOERSTERŮV CHÝNOV 2025

KULTURNÍ DŮM CHÝNOV

NEDĚLE 17. 8. V 17 HODIN

Yossi Arnheim – flétna

Alice Fiedlerová – klavír

Ernest Bloch (1880–1959) Suite Modale

Moderato

L'istesso tempo

Allegro giocoso

Adagio. Allegro deciso

Josef Bohuslav Foerster (1859–1951) Capriccio pro sólovou flétnu

a malý orchestr

(klavírní úprava skladatelova)

Antonín Dvořák (1841–1904) Sonatina op. 100

Allegro risoluto

Larghetto

Scherzo. Molto vivace

Finale. Allegro

přestávka

Josef Bohuslav Foerster (1859–1951) A jabloně kvetly op. 52

pro sólový klavír

Sen

Píseň lásky

Loučení

Blažený den

Bohuslav Martinů (1890–1959) Sonáta pro flétnu a klavír

Allegro moderato

Adagio

Allegro poco moderato

*Za laskavé zapůjčení koncertního křídla Scholze Varnsdorf, model III,
op. č. 9 852, rok výroby 1935 děkujeme Mezinárodní společnosti J. B. Foerstera*

FOERSTERŮV CHÝNOV 2025

YOSSI ARNHEIM

Yossi Arnheim je bývalý první flétnista Izraelské filharmonie. Během své kariéry vystupoval s tímto hudebním tělesem po celém světě, jako sólista s dalšími mezinárodními orchestry na recitálech a hudebních festivalech.

Je aktivním interpretem komorní hudby a spolupracuje s renomovanými umělci. Jeho hudební obzory zahrnují i blízkovýchodní a arabskou hudbu, kterou hraje se skupinou Sheshbesh, složenou z arabských a židovských hudebníků. Vydal 14 CD u mezinárodních hudebních vydavatelství,

pokrývajících rozmanité styly od barokní hudby po world music. Je také významným propagátorem hudby izraelských skladatelů – objednal a uvedl několik flétnových koncertů, které byly hrány Izraelským filharmonickým orchestrem v prestižních koncertních sálech po celé Evropě.

Jako profesor hry na flétnu působí na Jeruzalémské akademii hudby a tance. Pravidelně vede mistrovské kurzy hry na flétnu v Německu, Vídni, Paříži, v USA, Řecku, Francii, Koreji...

ALICE FIEDLEROVÁ

Alice Fiedlerová vystudovala Pražskou konzervatoř ve třídě prof. Vladimíra Topinky a Akademii múzických umění v Praze pod vedením doc. Borise Krajného. Věnuje se především komorní hře a spolupracuje s významnými zahraničními umělci.

Vystupovala v Německu, Francii, Švýcarsku, Belgii a USA, nahrávala pro Český rozhlas i Českou televizi. Ve spolupráci s Nadačním fondem Hans Krása uvedla díla tereziánských skladatelů Pavla Haase, Hanse Krásky a Viktora Ullmanna.

V roce 2011 založila klavírním duo s klavíristkou, varhanicí a skladatelkou Joan DeVee Dixon (USA), s níž pravidelně koncertuje ve Spojených státech. Představila se i jako sólistka klavírním recitálem v Kennedyho centru ve Washingtonu, D.C.

Mnohokrát účinkovala na festivalu Americké jaro, kde v roce 2014 společně s Joan DeVee Dixon a Hudbou Hradní stráže a Policie ČR provedla světovou premiéru suitu „Americana“ od Joan DeVee Dixon pro čtyřruční klavír a dechový orchestr. Od roku 2006 vyučuje na pobočce New York University v Praze.

KOSTEL SV. PETRA A PAVLA HARTVÍKOV

NEDĚLE 24. 8. V 17 HODIN

Duo Glissando – Kamila Jouzová a Hedvika Mousa Bacha
harfy

Karolína Janů – zpěv

Od Vyšehradu k Vltavě

Bedřich Smetana (1824–1884) Vyšehrad

**František Xaver Brixl (1732–1771) Jesu dulcissime (aria pro sacra
communione)**

**Mikhail Mchedelov (1903–1974), arr. Mary Lou Williams: Variace na
Paganiniho téma**

Josef Bohuslav Foerster (1859–1951) Ave Maria

**Antonín Dvořák (1841–1904), arr. Hana Müllerová: Slovanské
tance op. 46
č. 6 Sousedská
č. 7 Skočná**

Petr Eben (1929–2007) Písně k loutně

Henriette Renié (1875–1956), arr. Jay Hefner: Contemplation

Manuel de Falla (1876–1946), arr. Carlos Salzedo: Spanish Songs

Bedřich Smetana (1824–1884), arr. Stanley Chaloupka: Vltava

FOERSTERŮV CHÝNOV 2025

DUO GLISSANDO

Harfové Duo Glissando je sesterské komorní těleso Hedviky Mousa Bacha a Kamily Jouzové, které vzniklo v roce 2010. Obě harfistky začaly s hrou na harfu u své matky, sólo harfistky Orchestru hl. m. Prahy FOK Hany Müllerové-Jouzové, u které studovaly na gymnáziu s hudebním zaměřením a pokračovaly na HAMU u doc. Jany Bouškové. Hedvika i Kamila se pravidelně účastní mistrovských kurzů u předních světových harfistek jako je I. Moretti, I. Perrin, K. Englichová, M. Ch. Cleary, I. Jones a navštěvují světové harfové kongresy po celém světě. Vedle sólových a komorních koncertů je nedílnou součástí jejich aktivit také orchestrální a pedagogická činnost. Vystupují na koncertních pódiiích a festivalech doma i v zahraničí a jejich široký a pestrý repertoár sklízí úspěchy jak u široké veřejnosti, tak u odborných hudebních kritiků.

KAROLÍNA JANŮ

Karolína Janů je česká sopranistka, která se specializuje na interpretaci staré hudby a barokního repertoáru. Absolvovala magisterské studium na Hudební a taneční fakultě Akademie múzických umění v Praze pod vedením profesorky Jany Jonášové a pokračovala ve studiu na Codarts University for the Arts v Rotterdamu pod vedením profesorky Roberty Alexander.

V roce 2008 získala druhé místo v „Duškově pěvecké soutěži“ a obdržela stipendium od Nadace Bohuslava Martinů pro prezentaci díla tohoto skladatele v Nizozemsku.

V rámci své profesionální koncertní činnosti Karolína Janů spolupracovala například s Plzeňskou filharmonií, Komorní filharmonií Pardubice, Západočeským symfonickým orchestrem a Pražským komorním orchestrem. Věnuje se interpretaci staré hudby ve spolupráci se soubory Collegium 1704, Ensemble Inégal, Barocco sempre giovane a Czech Ensemble Baroque.

Během své kariéry nastudovala řadu operních rolí. V sezóně 2018/19 se například představila jako La Musica a Euridice v opeře Claudia Monteverdiho „Orfeo“ v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni, s nímž také vystoupila na prestižním operním festivalu Musica Bayreuth.

V lednu 2022 vyšlo nové CD, které Karolína Janů natočila spolu s Plzeňskou filharmonií a dirigentem Chuheiem Iwasakim pro německé vydavatelství ARS Produktion.

V současné době prezentuje Karolína Janů sopranový sólový part v Händelově oratoriu „Mesiáš“ v režii Tomáše Ondřeje Pilaře, které je uváděno na Otáčivém hledišti v Českém Krumlově.

BÍLKOVA VILA CHÝNOV

NEDĚLE 31. 8. V 17 HODIN

Divadelní performance divadelního spolku JEDL

Suzanne Renaud

Lucie Trmíková – přednes
Markéta Cukrová – mezzosoprán
Adam Melíšek – violoncello

FOERSTERŮV CHÝNOV 2025

CHÝNOV A PETRKOV

Co mají tato dvě místa, vzdálená od sebe asi sedmdesát kilometrů, společného? Chýnov – malé jihočeské městečko uprostřed malebné přírody, kde, chtělo by se říci s básníkem, „Vysočina nabírá dech“, ale na druhé straně také spojené s husitským Táborem. A Petrkov – vesnice se stovkou obyvatel v Hornosázavské pahorkatině nedaleko Havlíčkova Brodu.

Obě místa se stala nejen materiálním, ale i duchovním útočištěm pro velké umělecké osobnosti.

František Bílek si jako mladý šestadvacetiletý sochař na části pozemku rodného statku v Chýnově vystavěl poté, co se vrátil zklamán a nepochopen z Paříže, dům s ateliérem, kde v roce 1899 dokončil své vrcholné rané dílo – velký krucifix, který byl později umístěn v katedrále sv. Víta v Praze. Po sňatku s Bertou Nečasovou žil František Bílek v Praze, ale do Chýnova se pravidelně i s rodinou vracel, zdejší krajina, příroda, stromy, obyčejní lidé pro něj byli nevyčerpatelnou, až mystickou inspirací. Chýnov je také spjat se závěrem Bílkova života, kdy zde stranou válečných událostí, které ho velmi znepokojovaly, prožil svá poslední léta a na podzim roku 1941 zemřel.

Také pro Bohuslava Reynka byl Petrkov místem rozjímání, práce, modlitby a totálního splynutí s přírodou. Odmítal městský ruch, společenský život i oficiální kulturní scénu. Když se Bohuslav Reynek oženil v roce 1926 s básnířkou Suzanne Renaud, žili spolu a se svými dvěma syny střídavě v Grenoblu a v Petrkově. Po otcově smrti se ale jako jediný syn s rodinou v Petrkově natrvalo usadil, aby spravoval rodný statek.

To mu ovšem bylo nejprve nacisty a později komunisty znemožněno, po zestátnění statku v roce 1948 zde pracoval jen jako zemědělský dělník. To ovšem nic nezměnilo na jeho intenzivním vztahu ke zdejšímu prostředí a krajině. V přírodě, v polích a zvířatech nacházel biblické obrazy, alegorie utrpení, ale i naděje.

Nemůžeme říci, že by mezi Františkem Bílkem a Bohuslavem Reynkem existoval přímý osobní vztah, z ústního svědectví je však doloženo, že Bohuslav Reynek o Chýnově a Františku Bílkovi věděl a že mu jeho dílo bylo blízké. Oba umělce ale jistě spojovalo silné duchovní a estetické spříznění, které vycházelo z podobného pohledu na svět, víru a umění.

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE CHÝNOV

NEDĚLE 7. 9. V 17 HODIN

Linda Sítková – varhany

Jan Triebenekl – pozoun

Václav Nelhýbel (1919–1996) Prelude and Chorale on „Svatý Václave“

František Musil (1852–1908) Sonata solemnis (1. věta)

Petr Eben (1929–2007) Two Invocations

Otto Albert Tichý (1890–1973) Sonáta pro varhany (1947)

1. Moderato

2. Adagio

3. Allegretto

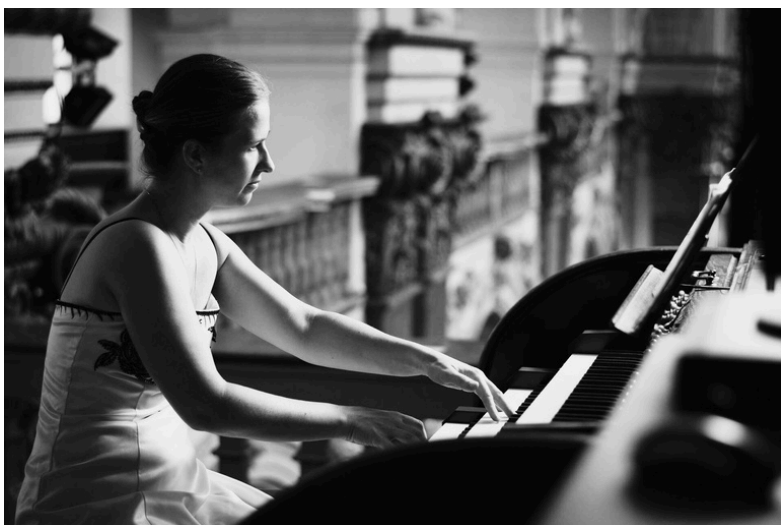
4. Allegro maestoso

Giulio Caccini (1551–1618) Ave Maria (úprava pro pozoun a varhany)

Charles-Marie Widor (1844–1937) Toccata F dur z Symfonie č. 5

Alexandre Guilmant (1837–1911) Piece symphonique

LINDA SÍTKOVÁ

Linda Sítková je česká varhanice, patří ke špičce současných českých varhanních interpretů. Věnuje se koncertní činnosti v Čechách i v zahraničí, výuce a hudebním doprovodům liturgie. Je varhanicí ve farnostech u sv. Jana na Skalce na Novém Městě Pražském a u Nejsvětějšího Salvátora v Praze. Vystudovala hru na varhany na Akademii múzických umění v Praze, kde získala titul MgA. a následně Ph.D.

Zároveň byla posluchačkou prestižní Hochschule für Musik und Darstellende Kunst ve Stuttgartu u vynikajícího norského varhaníka a pedagoga prof. Jona Laukvika. Aktivně se účastnila mistrovských kurzů u předních pedagogů a interpretů varhanní literatury. Linda Sítková je úspěšnou laureátkou mnoha domácích i zahraničních soutěží. V současné době pravidelně koncertuje u nás i v zahraničí. Spolupracuje s Janáčkovou filharmonií v Ostravě, Jihočeskou komorní filharmonií, Plzeňskou filharmonií, Pražským filharmonickým sborem, Bach-Collegiem Praha a dalšími symfonickými i komorními tělesy. Intenzivně se věnuje rovněž spolupráci s předními českými sólovými hudebníky (Lucie Hilscherová – mezzosoprán, Roman Janál – baryton, Jan Verner – trubka, Marie Fuxová – housle, Magdalena Mašláňová – housle, Jan Adamus – hoboje a další). Vedle koncertní činnosti se věnuje soukromé pedagogické činnosti v českém, německém a anglickém jazyce.

JAN TRIEBENEKL

Jan Triebenekl se narodil v Praze. Vystudoval Gymnázium Jana Nerudy a je absolventem Pražské konzervatoře ve třídě profesora Josefa Šimka. V době svého studia se zúčastnil několika soutěží (1. cena Teplice a 2. cena Ostrava). Po konzervatoři vystudoval Akademii múzických umění v Praze ve třídě odb. as. Jiřího Sušického.

Hudební praxi získal například v orchestrech Pražské komorní filharmonie, Pražského komorního orchestru, Komorního orchestru Berg, orchestru Václava Hübse a jako solotrombonista Českého studentského orchestru.

V Národním divadle účinkoval v inscenacích Dobře placená procházka, Aida a Turandot. Od roku 2006 působí u Hudby Hradní stráže a Policie ČR a vyučuje na ZUŠ v Praze Horních Počernicích. V současnosti se věnuje též stylově poučené interpretaci starších slohových období, spolupracuje s předními českými soubory např. Musica Florea, Czech Ensemble Baroque, Ensemble Inégal, Societas Incognitorum a řadou dalších.

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE CHÝNOV

NEDĚLE 14. 9. V 17 HODIN

Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy
sbormistr Jakub Zicha
varhany Lukáš Dvořák

„Dozvuky roku české hudby“

Antonín Dvořák (1841–1904) Biblické písně, op. 99 (výběr)
Pozdvihuji očí svých k horám
Zpívejte Hospodinu píseň novou
Oblak a mrákota
Hospodin jest můj pastýř
Bože! Bože! Píseň novou
Popatřiž na mne

Antonín Dvořák (1841–1904) Fuga D dur

Bedřich Smetana (1824–1884) Tři duchovní sbory
Vokální fuga „Ich hoffe auf den Herrn“
Chorál „Jesu, meine Freude“
Fuga s úvodem „Lobet den Herrn“

Antonín Tučapský (1928–2014) Pět postních motet
Tristis est anima mea
Pater mi
Filiae Jerusalem (sólo Martin Malachov)
Eli! Eli!
Pater, in manus tuas

Petr Eben (1929–2007) Chorální fantasie I “Ó, Bože veliký”

Josef Bohuslav Foerster (1859–1951) Glagolská mše, op. 123
Gospodi pomiluj
Slava vo vyšnih Bogu
Veruju v jedinago Boga
Svet – Blagoslovljen
Aganče Božij

FOERSTERŮV CHÝNOV 2025

VYSOKOŠKOLSKÝ UMĚLECKÝ SOUBOR UNIVERZITY KARLOVY

Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy v Praze (VUS UK) je předním českým neprofesionálním sborovým tělesem složeným především ze studentů, absolventů a zaměstnanců Univerzity Karlovy a ostatních pražských vysokých škol. Vznikl již v roce 1948 a je tak vůbec nejstarším českým akademickým sborem. Jedním z jeho zakladatelů a zároveň prvním sbormistrem se stal hudební skladatel Jan Tausinger.

Za celou dobu existence souboru se zde vystřídalo více než tisíc sboristů, dnes se počet jeho členů pohybuje kolem šedesáti, věkový průměr zpěváků je kolem 31 let. Mnozí bývalí sbormistři VUS UK jsou dnes renomovanými osobnostmi. Sbor je jako jediný zástupce v České republice členem Evropské federace mladých sborů (EFJC). Vedle pravidelné koncertní činnosti v Praze a v jiných místech České republiky sbor vystupuje často i v zahraničí. Navštívil většinu evropských zemí, ale koncertoval i mimo starý kontinent – například na Sibiři, v USA a v Izraeli nebo v Číně.

Soubor dosáhl mnoha významných úspěchů jak v národních, tak v mezinárodních soutěžích a je aktivní i na poli divadelní tvorby – velmi zajímavou aktivitou sboru je jeho spolupráce s činohrou a operou Národního divadla v Praze.

V oblasti nahrávací činnosti realizoval VUS řadu zajímavých snímků, především s tvorbou českých (často soudobých) autorů.

Od září 1999 je hlavním sbormistrem a uměleckým vedoucím VUS **Jakub Zicha**.

František Bílek: Jsem zahradník tvých zahrad

Suzanne Renaud

S květem liliovým

S květem liliovým vchází sláva Boží do zahrady. Lilie ranní, přeslice andělů, spřádající vůně a paprsky;

lilie polední ve stinné katedrále s vitrážemi smaragdů za hlaholu klekání,

lilie polední, mocná svíce, v níž slunce smahne vůně vosku;

lilie podvečerní, odchycený pták s perutěmi zčechranými větrem ze ztracených rájů;

lilie noční, zavěšená jako stříbrná lampa na prahu hvězdnaté noci;

lilie, k níž nelze přivonět v bolesti, aniž by se neoděla světlem a v radosti zas, aniž by nepřijala zář vytržení, ty sama bys dala věřit v sílu modlitby, v hlubokost lásky, v horoucí neporušitelnost těla!

G HMP

Mezinárodní společnost
J. B. Foerstera

SPOLEČNOST FRANTIŠKA BÍLKÁ